

עם ההנהלה - והפועלים בודדים פנו כמה פעמים לזה"פ ולא נענו.
ועד הפועלים הוכרח מפני כך להתפטר. השאלות לוחצות:
(1) חוקה, המו"מ נמשך ללא חוצאות. (2) העברת פועלי גשר
לתחנה ופיסורי פועלים קבועים, (3) אי תשלום פיצויים -
לפי החלטת הקורטוריום.

הוא מציע שבישיבה עם ועד הפועלים יוסקו מסקנות
ואח"כ יגמר המו"מ עם החברה.

רמז קובע שהעובדות שנמסרו ע"י שפירא (מפועלי
חסמל - יו"ר האספה) בישיבת ועד הפועלים אינן נכונות, ומקריא
את הפרוטוקולים והמכתבים המאשרים דבריו.

י"ב חשרי
12 באוקטובר
יום ד'

ישיבה עם הפועל המזרחי.

שאלתי: מה הם העניינים העומדים בינינו? היש ליצור
"אנסנט קורדיאל" - שזהו תנאי קודם לכל הסכם בעניינים מעשיים.
והיש יסוד לידיעה שהפה"מ משתתף עם הרויזיוניסטים
ביצירת הסתדרות עובדים לאומיים?

שפירא מכחיש את הדבר. לא היה כל מו"מ וכל וויכוח.
מי שהוא רצה להפגש אתי - ולא נפגש. לא עמדה שאלה כזו בפוה"מ
ולא דנו אף פעם על ענין זה.

אין יסוד, לדעת שפירא, שלא יהיו יחסי חברים בין שתי

ההסת'. אולם אין עוד בחוגי ההס' הכרה שלהפ"מ יש זכות
קיום בארץ - הראיה: יחס שקולניק והרצלדלד לענין ש"ך אבריק;
אי מלוי סעיפי ההסכם (חיפה ירושלים); השתמשות במשורות נגד
הפ"מ במקרי סכסוכים (פ"ח), הסתה נגד הפועלים הדתיים ב"דבר",
לקבוצי הפה"מ אין אף שעל ארמת קה"ק; הפגנות אנטי-דתיות
מצד צבורי פועלים;

הפה"מ יש לו השפעה כבירה על המזרחי, ואם במשך שנים
ניחנה תמיכת המזרחי לכמה דברים - הרי זה הודות להפ"מ. אבל
לא הכל עושה המזרחי כרצון הפה"מ, ואין הפה"מ אחראי לכל
פעולות המזרחי.

ברל הציג השאלה ביסודה: פירוד הפה"מ מההסתדרות
לא רק מכשיל את פעולתם הישובית אלא מסכנת את עמדת הדת בישוב.
נסע מעיר על הקונצנטרציה נגד העבודה העברית שלובשת
איצטלא דתית.

שפירא - מודה בקונצנטרציה זו. יש שני חלקים
במזרחי: אחד שרוצה ללחום בהסתדרות, אגף שני שמתנגד לכך.
המצב הדתי בארץ עלול להגביר אגף זה או זה.

- המשך הבירור - מחרתיים בירושלים.

י"ג חשרי
13 באוקטובר

דובקין מציע לשלוח את שורר לאפריקא. לדעתו הוא

מתאים.